

Místní knihovna v Ostrově nad Oslavou



Ostrov nad Oslavou se nachází 9 kilometrů jihovýchodně od Žďáru nad Sázavou v kraji Vysočina. K Ostrovu náleží rovněž 2 kilometry vzdálená místní část Suky. Společně mají 952 obyvatel. Ostrovem protéká řeka Oslava. Přímo v obci máme krásný kostel Sv. Jakuba, první zmínky o jeho existenci se datují již z roku 1370. Do dnešní podoby byl kostel přestavěn v roce 1885, kostelní věž byla dostavěna v roce 1875. V obci funguje mateřská škola a základní škola (1.-5.ročník).

Já jsem knihovnu převzala v roce 2016. V té době knihovna přežívala. Kupovaly se nové knihy, ale byly různě po krabicích s krabicemi novinek z výměnného fondu. V evidenci bylo vedeno asi 25 čtenářů, ale fakticky jich bylo kolem 10. V začátcích mi velkou oporou byly pracovnice regionálních funkcí při knihovně M.J.Sychry ve Žďáře nad Sázavou. Udělaly jsme revizi fondu, téměř 200 knih jsme vyřadily, přebralý jsme spousty krabic, přerovnály regály... Bohužel jsem musela vyřadit i některé nové knihy, které se mi nepodařilo najít a Žďárské knihovně jsem musela dát náhradu z prostředků, které mám od obce na nákup nových knih.

Knihovna se nachází vedle kostelní věže v prostorách bývalé staré hasičské zbrojnice. Místo je to velmi poetické, obzvláště, když začne odbíjet zvon. Nicméně mají takové prostory spoustu nedostatků. Protože se jedná o první patro, není přístup bezbariérový. Prostory nejsou vybaveny toaletou ani umyvadlem s tekoucí vodou. Jedná se o jednu pěknou světlou místnost se dvěma okny bez ostatního. To mě limituje v pořádání akcí v knihovně.

Ale pro ten hlavní úkol, který mám a tím je půjčování knih, jsou prostory naprosto dostačující a jde nám to společně moc dobře. Jsem moc ráda, že můžu uvést 123 aktivních čtenářů z toho 49 dětí. Čtenáři tak nějak přibývají průběžně. Zpočátku se jednalo o čtenáře, kteří přišli jen ze zvědavosti. Určitá skupina uvítala i změnu knihovníka – jsem „naplavenina“ a to má své výhody – nemám za sebou historii rodiny, ve které by se třeba mohl někdo někoho dotknout... Jinak si ale myslím, že všichni oceňují velký výběr literatury.

Ve vlastním fondu knihovny je něco přes 3 500 knih. Fond pravidelně doplňuji z výměnného fondu ze Žďáru nad Sázavou a o novinky, na které mám každý rok rozpočet od obce ve výši 15 000,-- Kč. Ze setkání s knihovníky vím, že je to štědrý příspěvek. Ono dobré fungování knihovny je podmíněné i podporou ze strany obce. Po celou dobu mé „knihovnické kariéry“ byly ve vedení obce lidé, kteří funkci knihovny nijak nezlehčovali a měli zájem na tom, aby tato služba byla v obci zachována. V prvním roce mi byl zakoupen nový počítač a knihovna byla připojena k internetu. V současné chvíli se domlouváme na pořízení nového nábytku.

Navázala jsem spolupráci s místním skautským oddílem. Každou zimu za mnou přijdou na besedu. Díky dceři, která je zapálená vodní skautka jsem byla na besedě u jejího oddílu ve Žďáru nad Sázavou.

Víte, když jsem poprvé seděla v uklizené knihovně a čekala na první čtenáře, rozhlížela jsem se po těch regálech a říkala jsem si, že to snad ani není pravda, že se mi to zdá... splnil se mi sen a já jsem knihovnice. Pokaždé, když si na to vzpomenu, mě to dojíká. Pořád to dělám ráda, ráda se setkávám se svými čtenáři, tetelím se blahem, když můžu na dotaz na knihu říct: „To mám.“, mám radost z toho, když se mi podaří sehnat knihu, kterou si přáli.... a i kdyby už nemělo být nic víc, je to málo?

Jsme na začátku adventu a já bych Vám všem chtěla popřát krásné, klidné a pohodové Vánoce a věřte svým snům.

Drahomíra Vondráková, knihovnice